

باب گیش

من رفیقم، رهکشایم، آهکشان، نزد من آ

به نام همراه یاریگر

من رفیقم، ره گشایم، باب بگشا، نزد من آ

نشست اول؛ آغازگاه

دوشنبه ۱۸ شهریور ۱۳۸۷

سید شست‌های «باب‌گش» : شست‌اول : آغازده

آوائی در

چهارگاه

سید شست‌های «باب‌گش» : شست اول : آغاز

زمان‌گاه

منزل‌گاه

موعد‌گاه

انسان‌گاه

عید شست‌های «باب‌گش»؛ شست اول؛ آغازده

اکنون؛ شب است
اینجا؛ حسینه است
ماه؛ رمضان است
و

ما؛ جمعیم

«سه» گاه ؛ آهنگین است و قرانه‌خیز

«چهار» گاه ؛ آهنگین تر، قربناک تر

شب و منزل و ماه و ما

ما ؛

قصد‌کننده ، آهنگ‌دار ، رونده ، دونده

در ؛

شب‌انگاه ، منزل‌گاه و ویژه‌ماه

قصد و آهنگ و آغاز از کجا ؟

از پرسش

از تشکیک

از چند و چون

10/6/07

در اکنونی که می‌زیئیم، پرسش‌هایی پر تعداد، مرتبط و
تودرتو، در ذهن ما دوان است:

ماء در کوچه بن بست هستی گیر افتاده‌ایم؟
روایت یکنواخت حیات ماء، هم‌خانگی با بحران است؟
جهان محل اقلاف و گذران است و سمت آن حیرانی و پوچی است؟
مدیریت هستی، همه انسان‌ها را پوشش می‌دهد یا بخشی را؟
عضوی قابل اعتنا از اعضای هستی محسوب می‌شویم؟
ما را از آرامش موجود در جهان سهمی نیست؟

و نیز تشکیک‌هایی از این دست در پس‌پیشانی ما روان است:

خدا، بناگذار بازنشسته هستی است؟

او نقش دور دست تاریخی خود را ایفا کرده و در امروز جهان
ورود ندارد؟

مدار فعالیت خدا کوچک و محدود است یا واسع؟

او در مناسبات میان انسان‌ها حضور دارد؟

او مسأله‌ای از انبوه مسائل ما را حل می‌کند؟

او امکان یا حوصله ورود به مشکلات خرد و کلان ما را داراست؟

و باز در نزد خود، چند و چون می‌کنیم:

خدای هستی، خشک، سخت‌گیر و بی‌اعتناست؟

جوهر رابط‌هی ما با او «هراس» است؟

او فقط ترساننده، هشداردهنده و بازدارنده است؟

خالق، ما را بی‌قطب‌نما در کویر بی‌انتها رها کرده است؟

تقدیر ما از پیش رقم خورده است؟

و گاه نیز که به دور دست‌ها، به دیگران و به خود
می‌اندیشیم، پرتقاضا و پرآرزو با خود زمزمه می‌کنیم:

وجود او با وجود ما کجا پیوند می‌خورد؟

امکانی برای گفتگو و طرح مسائل دل و ذهن با او هست؟

در کار «من» درخواهد آمد؟

از گرمای حمایتش آرام خواهیم شد؟

به امن و طمانینه خواهیم رسید؟

«فرایم خوانید، فرایم خوانید» او تعارف است؟

در زیست روزمره خویش با دعوت‌ها و بفرماها مواجهیم؛

برخی را با اکراه

بعضی را با رودربایستی

و تعدادی را با شوق

پذیرا می‌شویم و گاهی نیز با نه پاسخ می‌دهیم.

«فرایم خوانید»، دعوت بی‌زمان «او» است.

پاسخ به دعوت او

امکان گفت و گو با او

یافتن الگویی برای معاشرت با او

را در میان خود به بحث گذاریم.

پس از بحث آغازین؟

با چه؟ با چه روش؟

دوران شناسی

شرایط شناسی

وضعیت شناسی

منتهی به بحران شناسی

پس از بحران شناسی؟

با سپاس از بذل توجه شما

نشست بعدی؛ دوشنبه ۲۵ شهریور ۱۳۸۷

۲۰:۳۰ تا ۲۲:۳۰

آدرس وبسایت سلسله نشست‌ها :

آدرس پیشین : www.dar-e-firoozeii.com

آدرس کنونی : www.hodasaber.com

(شروع به کار از هفته‌ی آینده)